

عنوان مقاله:

بررسی فراوانی پلی مورفیسم Apal IGF۲ در جودوکاران نخبه ایرانی

محل انتشار:

فصلنامه فیزیولوژی ورزشی و فعالیت بدنی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محسن علی نقی زاده - دانشگاه تربیت مدرس

رضا قراخانو - دانشگاه تربیت مدرس

مهدیه ملانوری شمسی - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

هدف تحقیق: توانایی انسان ها برای دستیابی به موفقیت در رشته های ورزشی با یکدیگر متفاوت است و بسیاری از این تفاوت ها با عوامل ژنتیکی در ارتباط است. یافتن ساختارهای ژنتیکی اثرگذار بر عملکرد ورزشی گام مهمی در توسعه روش های مربوط به استعدادیابی در ورزش است. جودوکاران برای موفقیت در این رشته ورزشی به مقادیر بالایی از قدرت و توان نیاز دارند. مطالعات گذشته نشان داده اند که پلی مورفیسم عامل رشد شبه انسولین ۲ (IGF۲) با شاخص توده بدنی، توده بدون چربی، قدرت پنجه دست و قدرت پا در ارتباط است. هدف از مطالعه پیش رو بررسی و ارزیابی ارتباط احتمالی بین پلی مورفیسم Apal IGF۲ و وضعیت جودوکاران نخبه ایرانی بود. آزمودنی های گروه ورزشکار را ۴۰ جودوکار نخبه ایرانی که در مدال های آسیای و جهانی دارای مدال بودند تشکیل می دادند و آزمودنی های گروه کنترل متشکل از ۱۲۰ مرد سالم غیر ورزشکار بود. روش شناسی: DNA ژنومیک از خون به روش غیر آنزیمی استخراج و ژنوتیپ گذاری به شیوه PCR-RFLP انجام گرفت. تفاوت ها در توزیع فراوانی این پلی مورفیسم به وسیله آزمون آماری کای مربع مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج: تفاوت معناداری در توزیع ژنوتیپی و فراوانی آلی بین جودوکاران و گروه کنترل مشاهده نشد. بحث و نتیجه گیری: نتایج مطالعه حاضر نشان داد که پلی مورفیسم Apal IGF۲ احتمالاً به علت تاثیرپذیری ورزش جودو از عوامل مختلف و عدم وابستگی کامل آن به یک عامل مانند قدرت یا استقامت ممکن است بر وضعیت جودوکاران نخبه ایرانی تاثیری نداشته باشد.

کلمات کلیدی:

ژن IGF۲، پلی مورفیسم، جودو، عملکرد ورزشی، استعدادیابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1269157>

